

TGM TIMES

„Ještě dnes bych
chtěl poděkovat
člověku, který
vynalezl prázdniny.“
– Jean Paul

NA CO SE MŮŽETE V TOMTO ČÍSLE TĚŠIT?

- 1 SBOHEM A ŠÁTEČEK
- 2 ROZHOVOR S NAŠÍM
VÝMĚNNÝM
STUDENTEM
- 8 JAPONSKO
- 10 HORA FUJI
- 12 ŠKOLNÍ DIVADLO ANEB
PERUN S VÁMI!
- 13 NEJOBLÍBENĚJŠÍ
PROFESOR

ČERVEN 2024

SBOHEM A ŠÁTEČEK

Konec školního roku se blíží a s ním nás postupně opouštějí letošní maturanti. Po několika dlouhých letech míří na vysoké školy, a tak jsme se rozhodli využít poslední příležitosti k vytvoření krátkého dotazníku. Přijeme pékné čtení.

Karolína Škutová

Kdybyste mohli svému já v prváku napsat krátký dopis, co by v něm bylo?

Neboj se, všechno bude v pohodě!), jen si vyber výšku dřív, nenechávej to na poslední chvíli.

Jakými třemi slovy byste popsali svoje studium na gymplu?

Karanténa, kamarádi, výluka.

Pokud by byla maturitní zkouška jídlo, jaké by bylo a proč?

Makronky – složitý postup, občas to nevyjde na první pokus, ale když se to podaří, tak je to radost!)

Kdybyste mohli přidat nový předmět, který se bude hodit do budoucnosti, co by to bylo?

Finance nebo obecně takové ty basic skills, klidně i sebeobranu 🤖.

Máte nějaké tipy, jak se učit na maturitu?

Nevím, ještě jsem nezačala 🤖, ale je dobré učit se v průběhu roku aspoň na testy, protože pak už je to jen opakování a nezačínáte od nuly. Opsat to a dostat jedničku je sice super, ale jen si to pak ztížíte.

Taky je dobré učit se s někým, kdo ten předmět nemá a vy se mu to snažíte vysvětlit.

Jaký je to pocit opouštět gympl po tolika letech?

Hořkosladký, bude mi to chybět, ale taky se těším na výšku.

A na konec, kdybyste si mohli znovu vybrat, jestli sem půjdete, šli byste? Proč?

Ano:) super kolektiv a učitelé, hodně mě bavily i školní akce (ples, Chorvatsko...), chtěla bych znovu zažít to, co jsme zmeškali v prváku a druháku.

Magdaléna Petrošová

Kdybyste mohli svému já v prváku napsat krátký dopis, co by v něm bylo?

Nehroť školu. A více se otevři třídě.

Jakými třemi slovy byste popsali svoje studium na gymplu?

Kamarádi, učitelé, maturita.

Pokud by byla maturitní zkouška jídlo, jaké by bylo a proč?

Smažený květák – nemám ho ráda, ale sníst ho musím.

Kdybyste mohli přidat nový předmět, který se bude hodit do budoucnosti, co by to bylo?

Studium literatury faktu (historie).

Jak jste se vypořádávali se stresem u maturity?

Před maturitou jsem si říkala: „Dýchej, uklidni se.“

Kdybyste mohli mít superschopnost spojenou s učením, jaká by byla?

Obrovská paměť.

Jaký je to pocit opouštět gympl po tolika letech?

Zvláštní. Doléhá na mě určitá nostalgie, že to tak rychle uteklo.

A na konec, kdybyste si mohli znovu vybrat, jestli sem půjdete, šli byste? Proč?

Ano, protože je tu skvělá parta a sympatičtí učitelé. A samozřejmě zájezd do Chorvatska a výlet do Prahy.

Adélka

Kdybyste mohli svému já v prváku napsat krátký dopis, co by v něm bylo?

Nechápu, co tě vedlo k tomu jít na gympl.

Jakými třemi slovy byste popsali svoje studium na gymnplu?

Skipla, co šlo.

Pokud by byla maturitní zkouška jídlo, jaké by bylo a proč?

Špekáček spálený na uhel.

Kdybyste mohli přidat nový předmět, který se bude hodit do budoucnosti, co by to bylo?

Jak se vypořádát s lidmi.

Máte nějaké tipy, jak se učit na maturitu?

Začít brzy, což není můj případ (i tento dotazník vyplňuji místo učení se).

Jak jste se vypořádávali se stresem u maturity?

Alkohol.

A na konec, kdybyste si mohli znovu vybrat, jestli sem půjdete, šli byste? Proč?

Ne. Pokud jo, tak jen z důvodu, že to je blízko.

Alena

Kdybyste mohli svému já v prváku napsat krátký dopis, co by v něm bylo?

Dobře už bylo a bude jenom hůř. Uteče to jako voda a ve výsledku jediné, co ti zbude, je strachovat se, abys odmaturovala z češtiny.

Jakými třemi slovy byste popsali svoje studium na gymnplu?

JE TO ÚSTAV.

Kdybyste mohli přidat nový předmět, který se bude hodit do budoucnosti, co by to bylo?

Jak přežít – jak platit daně, vodu, plyn apod.

Máte nějaké tipy, jak se učit na maturitu?

Intenzivně poslední dva týdny dopředu je idylka.

Kdybyste mohli mít superschopnost spojenou s učení, jaká by byla?

Poznat každou kytku... budoucí maturanti z bioly to potom pochopí.

Jaký je to pocit opouštět gympl po tolika letech?

Jasně, kamarádi mi budou chybět, stejně tak hodiny španělštiny se Soňou a semináře s Volfim, ale pocit, že už se tam nikdy nebudu muset vrátit, je k nezaplacení.

A na konec, kdybyste si mohli znovu vybrat, jestli sem půjdete, šli byste? Proč?

Ani za nic! Ale zase abych nekrivdila, tak možná to bylo proto, že mi obecně nesedl gympl jako typ střední školy.

Barbora

Kdybyste mohli přidat nový předmět, který se bude hodit do budoucnosti, co by to bylo?

Finanční gramotnost.

Máte nějaké tipy, jak se učit na maturitu?

Učit se někde venku, společně se spolužáky.

Kdybyste mohli mít superschopnost spojenou s učení, jaká by byla?

Aby mi do hlavy informace lezly rychle, ale to by pak bylo asi moc jednoduché.

Jaký je to pocit opouštět gympl po tolika letech?

Zvláštní, poznala jsem skvělé lidi, získala nové zkušenosti a zážitky.

A na konec, kdybyste si mohli znovu vybrat, jestli sem půjdete, šli byste? Proč?

Určitě ano, nevěděla jsem, co chci po střední škole studovat, a gympl mi dal více času, abych se rozmyslela správně. Velké plus je také to, že se studenti mohou zapojit do výměnných pobytů, které jsou do života skvělá zkušenost.

Gabriela Kopřivová

Jakými třemi slovy byste popsali svoje studium na gymnplu?

Kamarádi, pravda vítězí.

Pokud by byla maturitní zkouška jídlo, jaké by bylo a proč?

Určité játra – záleží na přípravě a kolik tomu člověk věnuje času, například ve školní jídelně se asi s játry nějak nemazlí a podle toho to taky tak chutnalo, ale třeba játra na grilu jsou perfektní.

Jak říkám, záleží, kdo jak uvaří.

Kdybyste mohli přidat nový předmět, který se bude hodit do budoucnosti, co by to bylo?

Útok proti hoaxům.

Máte nějaké tipy, jak se učit na maturitu?

Učit se v průběhu maturitního roku na testy na jednotlivé otázky v seminářích, potom to před maturitou neuvidíte poprvé a nebudete tak ve stresu.

Jak jste se vypořádávali se stresem u maturity?

Stres zatím úplně nenastal, ten teprve přijde u ústních.

Kdybyste mohli mít superschopnost spojenou s učení, jaká by byla?

Fotografická paměť, trochu ji mám, ale třeba jak si postava Mikea Rosse ze seriálu Suits dokáže zapamatovat v podstatě cokoliv, to by byla paráda.

A na konec, kdybyste si mohli znovu vybrat, jestli sem půjdete, šli byste? Proč?

Kdyby to slyšelo moje já v prváku, druháku nebo třetáku, asi bych se sobě vysmála, ale musím říct, že určitě ano. Potkala jsem tady strašně moc skvělých lidí, s kterými ráda trávím čas i teď, kdy už na gymnpl nechodí. A ty vzpomínky jsou taky k nezaplacení. Gympl mi dal víc, než vzal, byla to sranda.

Kristýna

Kdybyste mohli svému já v prváku napsat krátký dopis, co by v něm bylo?

Distanční výuka byla mega, i když nevím, co se probíralo. Uživej, dokud můžeš, teď už to není tak easy.

Jakými třemi slovy byste popsali svoje studium na gymnplu?

Těžké, zábavné a nezapomenutelné.

Pokud by byla maturitní zkouška jídlo, jaké by bylo a proč?

Dušená játra = nechceš to.

Máte nějaké tipy, jak se učit na maturitu?

Já bych potřebovala tipy.

Jaký je to pocit opouštět gymnpl po tolika letech?

Zvláštní, takový hořkosladký.

A na konec, kdybyste si mohli znovu vybrat, jestli sem půjdete, šli byste? Proč?

Jo, mega dobré lidi jsem poznala.

Jan Ryška

Jakými třemi slovy byste popsali svoje studium na gymnplu?

Tanec, zážitky, nezapomenutelný kolektiv

Pokud by byla maturitní zkouška jídlo, jaké by bylo a proč?

Težko říct, stále vyplňuji dotazník před konáním této zkoušky „dospělosti“, ovšem velké sympatie má zapečená brokolice. Člověk ji nejprve odmítá a nesnáší, ale nakonec se k ní proji a docela mu i chutná...

Kdybyste mohli přidat nový předmět, který se bude hodit do budoucnosti, co by to bylo?

Management, práce a komunikace s lidmi. Všeobecně zájem rozvoje komunikačních dovedností a zejména schopností řešit určité i neurčité situace upadá díky mobilním telefonům, soc. sítím apod. Člověk má být vzdělaným, ale i schopným argumentovat, řešit, tvořit kompromisy a prosazovat vhodné vlastní názory.

Máte nějaké tipy, jak se učit na maturitu?

Kéž by!! Mnoho spolužáků zbytečně stresuje s přípravou maturitních otázek, ale když se nad tím zamyslí, zjistí, že veškeré informace stejně mají v těch poznámkách, které si pečlivě vedou po celou dobu studia.

Jak jste se vypořádávali se stresem u maturity?

Pořád je maturitní zkouška přede mnou, ale stres již působí, proto chodím běhat, trénovat, sportovat. Pohyb a hudba mně vždy pomohou se stresem zbavit.

Jaký je to pocit opouštět gympl po tolika letech?

Ani se neptejte... když se člověk poohlédne za těmi zážitky, které jej během čtyř let potkaly... chce se mu brečet. Pomalu i sebemenší hloupost či poslední vtip spolužáků je tak dojemný, že většina má slzy v očích.

A na konec, kdybyste si mohli znovu vybrat, jestli sem půjdete, šli byste? Proč?

Znovu?! Spíše ne. Vše někdy začíná a někdy končí, stejně tak i staré věci, kamarádi odcházejí a noví zase přicházejí...

Hynek

Kdybyste mohli svému já v prváku napsat krátký dopis, co by v něm bylo?

„Počítej pokaždé se všemi variantami situace.“

Kdybyste mohli přidat nový předmět, který se bude hodit do budoucnosti, co by to bylo?

Kritické myšlení.

Kdybyste mohli mít superschopnost spojenou s učením, jaká by byla?

Manipulace s časem (zastavit čas, cestovat alespoň o pár hodin nazpět, ...).

Tereza Bačáková

Jakými třemi slovy byste popsali svoje studium na gymnplu?

Stresující, náročné, ale zároveň to byla sranda.

Pokud by byla maturitní zkouška jídlo, jaké by bylo a proč?

Gurmánské menu vařeno z vody – myslím, že to vysvětluje samo o sobě.

Jak jste se vypořádávali se stresem u maturity?

Ještě jsem se nevypořádala.

Jaký je to pocit opouštět gympl po tolika letech?

Zatím si to moc neuvědomuju, to přijde, až mi předají maturitní vysvědčení.

A na konec, kdybyste si mohli znovu vybrat, jestli sem půjdete, šli byste? Proč?

Asi ano, s gymplem mám sice love-hate relationship, ale kvůli lidem, co jsem poznala, a díky zážitkům, co mám, mi gympl přirostl k srdci.

ROZHOVOR S NAŠÍM VÝMĚNNÝM STUDENTEM

Pokud by vás zajímalo, jak strávil Bruno Volný z 2. B svůj roční pobyt v Americe, určitě si oblíbíte tento rozhovor, ve kterém nám Bruno odpověděl na spoustu otázek na téma Amerika a jeho zkušenosti s ní.

Jaký je rozdíl mezi školním systémem v USA a Česku?

Škola nám tady začíná v 8:15 a máme školu až do 15:00. Hodiny trvají 70 minut a učitelé jsou většinou velmi přátelští, rádi se s námi baví. Můžeš si tady vybrat, jaké předměty chceš, takže obtížnost testů závisí na obtížnosti předmětu.

Máš jednu kmenovou třídu, nebo jsi každou hodinu jinde s jinými spolužáky?

Každou hodinu máme jinou třídu, takže se střídáme. Já jako čtvrták tady v Americe mám i hodiny s prvkama.

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět v Americe?

Mně se líbilo, že mají předmět Fitko, ale taky mám rád Business class.

Těšíš se zpátky domů, pokud ano, na co?

Těším se domů, nejvíc asi na rodinu a blízké přátele.

Co ti naopak bude nejvíc chybět?

Určitě mi bude chybět mluvit anglicky a to jídlo tady. Je to velmi obvyklé, že tady jíš i čtyřikrát týdně hamburgery.

Zúčastnil ses nějakých mimoškolních aktivit kromě basketbalu?

Dělal jsem atletiku a pak máme kroužek, kde se sejdeme s lidmi ze školy a hrajeme hry, což mi ze začátku pomohlo se seznámit s hodně lidmi.

Jaký je rozdíl v basketbalu u nás a v Americe?

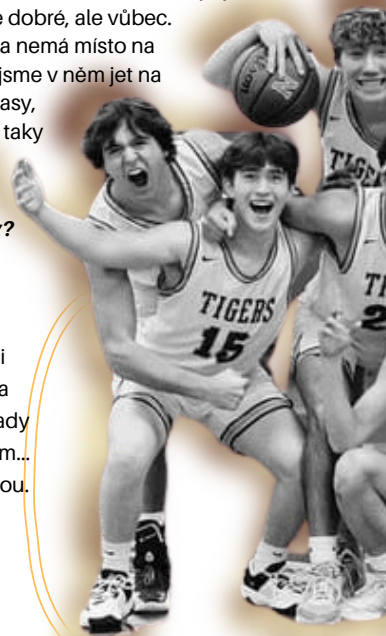
Lišil se, nejvíce tím, že to bylo více o hře 1v1. V Česku je náš tým založen spíše na obraně a tady to je spíš na útoku.

Jak ses dopravoval do školy?

V první rodině mě vozila sestra, které už je 18, i když tady už se řídí od 16. A teď v druhé rodině mě ráno nabírá kamarád a jezdíme spolu. Nikdo tady nemá rád školní autobus, taky jsem si myslel, že to bude dobré, ale vůbec. On smrdí, je malý a nemá místo na nohy. Ale museli jsme v něm jet na basketbalové zápasy, takže jsem se mu taky nevyhnul.

Našel sis lehce dobré kamarády?

Jo, našel jsem si hodně dobrých kamarádů, určitě bych se tu za nimi rád vrátil. Nebo na vysokou, pak se tady vrátit s kamarádem... nebo s kamarádkou.

Měl jsi na začátku problém s komunikací?

Neměl jsem úplně problém mluvit, to neumím srovnat s tím, jak jsem mluvil předtím a teď. Určitě jsem se hodně posunul, ale spíše bych viděl velký posun v tom, jak dokážu porozumět, když na mě někdo mluví anglicky.

Jak jsi trávil svůj volný čas a víkendy?

Když nepršelo (a tady prší hodně), tak jsme většinou venku. Chodíme na hory, k řece ve městě a kamarádi mají tady na jezeře lodě, tam taky chodíme.

Jaký byl hlavní rozdíl mezi tvými dvěma rodinami?

Každá rodina funguje trochu jinak. V první rodině rodiče pracovali z domu, byli pořád doma, takže když jsem potřeboval někam jet, tak mě zavezli. V druhé rodině jsem musel spíše vždycky někoho hledat, aby mě odvezl, ale nemám s tím nějaký problém. První rodina vařila více, ta druhá spíš chodí do restaurace nebo na nějaký fast food.

Kde všude ses byl podívat a jaké místo tě nejvíce zaujalo?

Podíval jsem se vlastně na celé západní pobřeží. Letěl jsem do Kalifornie, takže jsem byl v LA, San Francisku, Hollywoodu...

Máš nějakou největší zkušenost za celý školní rok?

Neřekl bych, že jsem měl nějakou velkou zkušenost, ale celkově každý den vidět, jak tady žijí, jak já žiju doma a jak žít ten nejlepší život potom.

Byl jsi jediný výměnný student ve tvé škole?

Na škole jsem byl s dalšími dvěma studenty z Francie a Kolumbie a jsme dost dobří kamarádi. Hodně si rozumíme, protože podobně prožíváme tu výměnu. Pomáháme si.

Jak jsi slavil Vánoce, Díkůvzdání a Halloween?

Vánoce slaví až 25.12., večer 24. mají večeri, ale dárky rozbalují až ráno. Na Díkůvzdání jsem s první rodinou odjel do San Franciska, kde moje host mamka měla rodinu. Bylo tam hodně jídla, celá rodina se sešla, celkově zajímavé. Halloween jsem zas tolik neslavil. Všichni dekorují své domy a zahrady, ale trick or treat je spíš pro malé děti.

Nejlepší zážitek z celého pobytu?

Nejvíce mě bavilo San Francisco, to jsem si hodně užil. Washington byl taky velice zajímavý, ale tady je fakt problém, že tady prší 6 měsíců v kuse. Z Oregonu a Washingtonu mám taky dobré zážitky.

Kdybys mohl, chtěl bys v Americe žít?

Ještě si nejsem jistý, jestli bych se rozhodl tady žít, ale určitě se tu chci vrátit na vysokou školu. Možná bych tu chtěl žít, záleží, kam mě to povede. Pokud tu půjdu na vysokou, tak je velká šance, že tady zůstanu. Ještě uvidíme.

Co ti nejvíce během pobytu chybělo?

Tak jako pro všechny je to velice těžké nebýt se svojí rodinou po celý rok. Někdo by si říkal, že to je dobré, ale pak si uvědomí, jak moc ti ta rodina chybí. I kamarádi, to bylo ze začátku těžké. Potom mi chyběl můj basketbalový tým, ne všechny týmy jsou jako můj tým.

Pokud bys to vše mohl zopakovat, změnil bys něco?

Chtěl jsem se pořádně připravit na basketbalovou sezónu, ale možná jsem měl hrát americký fotbal. To si vyčítám každý den, měl jsem jít hrát fotbal.

Je něco, čeho ses bál předtím, než jsi jel do Ameriky?

Bál jsem se, že budu mít problém s komunikací, neboť jedeš do rodiny, kterou znáš jenom z papíru, takže jsem se bál, jestli bude všechno v pohodě. Jel jsem do úplně jiné země sám, takže jsem určitě měl obavy.

Co tě nejvíce překvapilo?

Nejvíce mě překvapilo, jak jsou tady lidi přátelští. Všichni se tě ptají, jak se máš, normálně si v obchodě začneš povídat s nějakým člověkem, kterého jsi nikdy nepotkal. Tak jsem se jednou bavil a zjistil jsem, že to je mistr Ameriky na snowboardu, takže nikdy nevíš, s kým se baviš. To bych doufal, že by mohlo být i u nás doma.

Jaký je rozdíl v jídle u nás a v USA?

Za celý rok jsem měl asi 2 polévky, to je docela vtipné. Více tady chodí do restaurací, než aby vařili. Já jsem z domu zvyklý vařit víc.

Jak hodnotíš svůj pobyt a jak moc sis ho užil?

Hodnotím to velice dobře. Bylo to asi nejlepší rozhodnutí, které jsem kdy udělal, že jsem tady šel. Určitě bych to zopakoval kdykoliv.

Sofie Křivová, 3. A

さよなら ANEB VÁLKA NEJEN S ABECEDOU

Tak nás opět po roce přivítal červen. Pro mnohé to nic extra neznamená, pro jiné zase hodně. Někteří stresují ze všech těch písemek hromadících se s blížícím se koncem školního roku, někteří naopak netrpělivě odpočítávají dny zbývající do letních prázdnin. Pro mě to ovšem znamená jediné, a to nebezpečně se blíží návrat zpět domů do starého života. A z toho pak také vyplývá spousta otázek a nejistot. Jaké to bude, až se po tak dlouhé době opět vrátím domů? Dokážu vůbec navázat na svůj starý život? Každopádně od zjištění odpovědi na tyto otázky mě stále dělí další dva dlouhé nezapomenutelné měsíce. Pojďme se ale společně ještě jednou poohlédnout za mým dobrodružstvím.

Jako první bych asi chtěla trochu povzbudit všechny, co o případném výměnném pobytu přemýšlejí. Vám všem chci vzkázat jediné – nebojte se nekomfortu a nezdráhejte se být zvědaví. Získáte tak tolik nezapomenutelných zážitků, potkáte tolik unikátních zajímavých lidí a rozšíříte své obzory. Za hranicemi Česka na vás všechny čeká celý širý svět a volá na vás, abyste se jej vydali prozkoumat a poznat. A jedním jsem si zcela jistá – a to že svět si zaslouží být objeven, stejně jako kultury a tradice si zaslouží být udržovány a zachovány.

Nicméně teď již zpět k hlavnímu tématu. Chtěla bych tu totiž tak nějak shrnout těch několik dlouhých nezapomenutelných měsíců tady v Japonsku. Ještě teď si živě vzpomínám, jak jsem několik prvních nocí nehybně ležela v posteli a přemýšlela, jestli jsem neudělala chybu. Nechápejte mě špatně, od samého začátku jsem to tu naprosto milovala, ale zvládnout to tu celý rok sama bez své rodiny a svých dobrých přátel? Ovšem trvalo to maximálně tak týden a já se oklepala.

Začala jsem si zvykat na novou kulturu, zapojila jsem se do kolektivu, začala se učit jejich jazyky... Připadala jsem si jako malé dítě, co se vše učí od začátku, a všichni mí místní přátelé mě podporovali a jak rodiče mě vodili za ručku a učili mě všem těm novým věcem. Občas to musel být opravdu komický pohled. Ovšem to nejmagičtější ze všeho bylo poznávat vše poprvé. Každá jedna maličkost pro mě byla novinkou. Jídlo, příroda, kultura, škola... Snad cokoli, na co si vzpomenete, bylo jiné. Na druhou stranu po takovém půl roce, kdy se začala vytrácet ta počáteční euforie, jsem si pomalu začala všimnat třeba i chyb a nedostatků. Například mi přijde, že Japonci tu ve většině případů fungují na principu „dělej, co se ti řekne, a zbytečně nad tím nepřemýšlej“, což mně osobně zrovna nejvíc nevyhovuje. V takových momentech si pak člověk naopak uvědomí, jak dobře se mu vlastně žije v jeho vlastní rodné zemi. Lehce bych to asi shrnula

tak, že na místo tak odlišné, jako je Japonsko, je půl roku málo, ale po jednom roce už se člověk začíná těšit domů (alespoň teda v mém případě).

Nicméně kdyby se mě teď někdo zeptal, co mi bude chybět nejvíc, bez váhání bych odpověděla tréninky kyuda. Bez ohledu na jak fyzickou, tak hlavně i časovou náročnost to byla snad minimálně jedna z nejlepších částí mého programu. V kyudu jsem se snad nikdy necítila, že jsem jiná nebo že tam nepatřím. Byla jsem součástí úžasné komunity. A již od začátku jsem to tam naprosto milovala. Ano, je pravda, že v Česku můžu v tréninku stále pokračovat (což mám také v plánu), ale už to nebude s tou skupinkou přátel, co mě vše naučili od samých základů a co tam pro mě byli bez ohledu na cokoli. Jen těžko se dá v pár řádcích popsat tak silný pocit, ale pouze myšlenka na to, že to za chvíli skončí, mě až fyzicky bolí.

Výměnný pobyt mi toho spoustu vzal – rok se svou třídou, příprav plesu, dokonce osmnáctiny většiny mých blízkých přátel. Na druhou stranu mi toho dal mnohonásobně více, že svého rozhodnutí ani na vteřinu nelituji. Byla to další obsáhlá kapitola mého života, se kterou se mi bude jen těžce loučit, ale už teď jsem zvědavá, co bude dál a co si pro mě život nachystal. Díky tomuto roku se na svět dívám z úplně odlišného úhlu pohledu a hrdě můžu prohlásit, že jsem se stala svým lepším já. A mimo jiné jsem si splnila svůj největší sen. No a kdybyste si někdo chtěl náhodou popovídat nebo by vás něco zajímalo, už za pár měsíců si mě můžete jednoduše odchytit na chodbách našeho gymnázia. Budu víc než ráda, že se s vámi můžu podělit o své zkušenosti nebo snad i s něčím pomoci.

Takže sbohem, Japonsko. Byla to jízda a budeš mi nekonečně chybět. Navždy budeš hluboko v mém srdci, v mých vzpomínkách a brzy snad opět i jako finální destinace natištěná na mých letenkách. Je čas otočit stránku a vydat se vstříc dalšímu dobrodružství.

Alexandra Leňková, 5. A

Fuji

– nejstydlivější hora Japonska

Můžete se podívat kamkoliv: stránky cestovní kanceláře, letenky, turistický průvodce, nebo si jen do vyhledávače zadáte „Japonsko“ a je tam. Hora Fuji je bezpochyby největší ikona Japonska. V tomto článku vám nejen představím horu Fuji, její okolí a vliv na Japonsko, ale i to, jak jsem Fuji sama (ne)viděla.

Nachází se asi 100 kilometrů jihozápadně od Tokia. To je asi jako vzdálenost Lysé hory a Olomouce (akorát z Olomouce byste Lysou horu našli na obzoru jen se silnou fantazií).

Matrjoška

Fuji dosahuje výšky 3776 m n. m., dělá to z ní nejvyšší horu Japonska. Její výška a celková mohutnost je dechberoucí. Napomáhá tomu i fakt, že v okolí Fuji se nenachází žádné vysoké hory. Místo nich v okolí najdete pět jezer. Od Tokia ji sice dělí menší pohorí, ovšem i tak si ji za dobrého počasí bez problémů vychutnáte.

Její stáří se odhaduje na 2,6 milionů let a za tu dobu si prošla mnoha proměnami. Tvar Fuji se formoval postupným vyvrhováním lávy a popela při erupcích. Fuji měla za svého vzniku čtyři fáze. Dvě nejčerstvější se nazývají Stará Fuji (vytvořena asi před 100 000 lety) a Mladá Fuji (stará asi 10 000 let). Obě jsou dodnes vidět. Mladá Fuji je v podstatě to, co dnes vidíme. Ale Stará Fuji je viditelná v podobě menšího výběžku, který lze pozorovat například z shinkansenu Tokio-Osaka.

Ač se Fuji nezdá, jde o aktivní stratovulkán. Její poslední erupce proběhla roku 1707 a vytvořila kráter, který lze sledovat i z hlavního města. Ovšem Fuji by měla zůstat v blízké době klidná.

Velmi podobná sopka se nachází na Hokkaidu. Výškově je blízko naší Sněžce, ovšem na efektu to neubere. Jmenuje se Yotei, avšak často je přezdívaná Ezo Fuji (Ezo = zastaralý výraz pro Hokkaido).

Fuji místo Boha

Fuji má silný vliv na náboženství v okolí. V životě Japonců figurují dva náboženské směry: buddhismus a šintoismus, které se navzájem proplétají a ovlivňují. Ovšem hlavně ve městech přilehlých k Fuji můžete dodnes sledovat její vliv v obou náboženstvích. Mimochodem Fuji si vysloužila kromě odvětví šintoismu i vlastní náboženství.

Byli to právě věřící, kteří zdolávali horu nejčastěji a na jejím vrcholu vybudovali bránu torii.

Ovšem není to jednostranné. Některé chrámy jsou postaveny tak, abyste se modlili čelem k hoře Fuji, a jiné naopak. Fuji byla v náboženství obávána i milována.

Fujiyoshida

Fujiyoshida je jedním z nejpřílehlějších měst k hoře Fuji. Sama jsem město navštívila a vliv hory Fuji je znát, i když ji zrovna nevidíte. Najdete ji třeba na prodejních automatech, designech restaurací, ozdobách muzeí, autobusů i třeba na krytu od kanálu. Kromě slavné vyhlídky s pagodou se zde nachází třeba dům rodiny, která aktivně pomáhala poutníkům a věřícím cestujícím na horu Fuji.

Ve Fujiyoshidě se taky nachází chrám Fujiyoshida Sengen. Je obrácen tak, abyste se modlili směrem k Fuji. Kdysi to bývala taková startovací stanice k hoře, kdy byla návštěva chrámu před výstupem téměř nutností. Dnes většina horolezců cestujících na vrchol začíná až na páté stanici, ovšem návštěva chrámu zůstává tradicí.

Stydlivá hora

Fuji má mnoho přezdivek, ale asi nejvýstižnější je „stydlivá hora“; někdy je téměř umění Fuji zahlédnout, a to můžete stát přímo pod ní. Největší šance máte v zimě, nejnížší naopak v létě. Ale nenechte se oklamat. Ve Fujiyoshidě jsem strávila tři dny, „kdyby náhodou nebylo jeden den dobré počasí“. Ovšem těžce jsem ostrouhala, když mě potkalo intenzivní sněžení po celou dobu pobytu. Výsměch počasí neskončil ani o den později, kdy jsem se na Fuji dívala z Yokohamy s tím, že ve Fujiyoshidě je skvělé počasí.

Japonci mají Fuji opravdu rádi a jde to znát. Není těžké o Fuji začít hovor, a než se nadějete, už vidíte fotky Fuji z letadla, ze shinkansenu, z nějaké blízké hory, a v ruce držíte letáček o skvělé polévce ramen, kterou dělají v regionu okolo Fuji, přesně v téhle restauraci u dálnice, kam se nemáte šanci dostat.

Obdržela jsem litostné pohledy prakticky od všech, které jsem ve Fujiyoshidě bez Fuji potkala. Ale nyní se aspoň mohu pochlubit sbírkou pohlednic s Fuji, které jsem dostávala častěji, než u pohlednic čekáte (asi jako omluvu za špatné počasí).

Každopádně hon za Fuji končí dobře. Na konci cesty Japonskem jsem Fuji viděla v celé kráse z Tokia a žádná fotka ani článek nevyjádří, jaká nádhera to je.

Patricie Houdková, 3. B

Představení školního divadla aneb Perun s vámi!

V pondělí 29. dubna proběhla v Kulturním centru ve Frydlantu nad Ostravicí premiéra komedie *Dívčí válka* od Františka Ringo Čecha, již zinscenovalo divadelní sdružení Gymnázia Frydlant nad Ostravicí Dyvadlo. Poprvé hru zhlédli studenti právě zmíněného gymnázia a následně žáci frydlantských základních škol. Program se opakoval též ve čtvrtek 2. května pro širší veřejnost. Po několikaměsíčním nácviku uchvátili herci nejedno publikum. Inscenaci uvedl proslovem její režisér Tomáš Halata a následně už se rozhrnula opona za zvuku rockové verze Smetanovy *Vltavy*. Herci v historických kostýmech řešili problémy války žen proti mužům, přitom rozesmáli nejednoho diváka. Příběhem proplouvala nejen sebestředná panna Vlasta obletující knížete Přemysla, ale i romantický pár lehkomyšlné Šárky a panice Ctirada či jiné bájně postavy, žijící za dob kněžny Libuše. Na konci představení byli herci za své úsilí odměněni nadšeným potleskem. Někteří návštěvníci se dokonce s několika postavami fotili, zejména pak s oblíbeným božským Lumírem. Dle slov diváků bylo toto představení opravdu úžasné a my se jen můžeme těšit na další očekávané představení Dyvadla v příštím školním roce.

Nejoblíbenější profesor/ka

Jelikož je tohle číslo T. G. M. Times to úplně poslední za tento školní rok, rozhodli jsme se, že vám všem pošleme anketu, abychom se dozvěděli, jací tři profesori či profesorky jsou vaši největší oblíbenci. Na anketu odpovědělo 181 studentů a tady jsou její výsledky a vaše odůvodnění, proč si zrovna tento profesor zasloužil právě váš hlas.

**Na třetím místě se se čtrnácti hlasy umístila paní profesorka Kijonková.
Na otázku „Proč právě tato profesorka?“ jste odpověděli následovně:**

- *U paní profesorky jde vidět, že ji práce baví a naplňuje. Dává si na práci v hodinách a aktivitách pro studenty opravdu záležet. Kdykoli s čímkoli pomůže. Vytváří nespočet studijních materiálů – videí, prezentací, kvízů a mnoho dalších. Nikdy zbytečně nekríčí, neponižuje, neshazuje, spíš naopak – podporuje, pomáhá, je laskavá, přátelská. Nejlepší učitelka angličtiny, jakou jsem kdy měla.*
- *Protože je férová a v určitých situacích také velmi shovívavá. Dokáže být lidská ve složitých situacích.*
- *Protože jde vidět, že ji učení baví a naplňuje. Dokáže naučit a připravit na maturitu. Také má skvělý smysl pro humor.*

Na místě druhém se s přesně dvaceti hlasy umístila paní profesorka Nitková. „Proč zrovna tato profesorka?“

- *Je spravedlivá, pořád se směje, hází vtipky, naučí hodně, věnuje se nám v divadle, to, co řekne, to je na testu, je to úžasná žena.*
- *Má přirozený respekt, je s ní sranda a dokáže brát věci s humorem. Možná některým může přijít lehce přísnější, ale tím, jak dobře dokáže naučit, tak to není vůbec problém ani ohledně náročnosti otázek, nejlepší profesorka češtiny, co jsem mohl mít, a jedna z nejlepších profesorek, co jsem kdy měl!*
- *Má úroveň, je férová, je s ní sranda, má neskutečný projev, naučí toho hrozně moc a hlavně zajímavou formou, protože je do toho sama zapálená. Je perfektní rovnováhou vztahu učitele se studentem, protože je jak výborná profesorka, tak také kamarádka. Takový můj záchranný bod na gymnplu. ♥*

A kdo se umístil na místě prvním s celkovým počtem čtyřiceti hlasů? No nemohl to být nikdo jiný než pan profesor Volf. Jak jste odpověděli na otázku „Proč zrovna tento profesor“ tentokrát?

- *Ví strašně moc informací na každé téma, je schopen zodpovědět jakýkoliv dotaz, poradit, neustále vtípkuje, hodiny s ním utíkají, komunikuje se studenty a na školních akcích se vždy zapojí na 100 %.*
- *Má nejlidštější přístup ke všem studentům (nebo alespoň k naší třídě). Na nic si nehraje a nikdy by mě ani nenapadlo si na něj stěžovat. Vlastně ani není na co.*
- *Neučí v rámci, zde máte prezentaci a opište si, co je v ní. I když používá prezentace, tak používá vlastní zápis a říká, co si máme psát a učivo krásně projde s námi. Také dělá hodinu zajímavější díky aplikacím na procvičení učiva a podobně.*
- *Protože se nás na rozdíl od některých snaží pochopit a stojí při nás, když je třeba.*
- *Frajer, bere věci s nadhledem, srandovní a v celku se s ním dá dobře vyjít.*
- *Je do toho zapálený a má veselou auru.*
- *Protože je to největší baller.*
- *Je hrozně fajn, dokáže nás psychicky podpořit, což po některých hodinách docela pomůže.*
- *Protože kdo nevolí Volfa, je Trinečák.*

Veronika Hradilová, 3. A

Tak to by bylo z letošních novin všechno. Doufáme, že jste byli spokojeni a budeme rádi za vaši zpětnou vazbu. Ať už pozitivní, nebo taky negativní. Loučíme se s vámi a přejeme Vám krásné a nezapomenutelné prázdniny.

Váš milovaný T. G. M. TIMES.

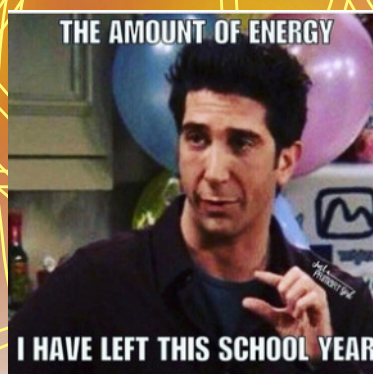
NĚCO PRO ZASMÁNÍ

when ur extremely stressed out but u keep a positive attitude bc u kno this too shall pass

exactly what the end of the semester feels like

Šéfredaktor:

Grafické zpracování:

Tvůrčí tým:

Lara Macurová, Hana Opělová

Veronika Hradilová

Sofie Křivová, Patricie Houdková,

Monika Fojtiková, Alexandra Leňková

Kontakt:

Tisk:

Číslo XXVI Červen 2024

Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce!

tgmtimes1@gmail.com

Gymnázium Frýdlant nad Ostravicí